

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 55.671/1
van 7 april 2014

avis 55.671/1
du 7 avril 2014

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van het
koninklijk besluit van
9 januari 2014 betreffende de
ontslagcompensatievergoeding'

un projet d'arrêté royal
'modifiant l'arrêté royal du
9 janvier 2014 relatif à
l'indemnité en compensation
du licenciement'

Op 7 maart 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 januari 2014 betreffende de ontslagcompensatievergoeding’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 27 maart 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Nathalie VAN LEUVEN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 april 2014.

*

Le 7 mars 2014, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Emploi à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘modifiant l'arrêté royal du 9 janvier 2014 relatif à l'indemnité en compensation du licenciement’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 27 mars 2014. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Wouter PAS, conseillers d'État, Marc RIGAUX et Michel TISON, assesseurs, et Marleen VERSCHRAEGHEN, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Nathalie VAN LEUVEN, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 7 avril 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

2. Zoals ook uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken blijkt, zijn de adviezen en het akkoord waarvan sprake in het derde, het vierde en het vijfde lid van de aanhef van het ontwerp gegeven naar aanleiding van de totstandkoming van het thans te wijzigen koninklijk besluit van 9 januari 2014 ‘betreffende de ontslagcompensatievergoeding’. Die adviezen en dat akkoord hebben bijgevolg geen betrekking op de thans ontworpen wijzigingen. Waar kan worden aangenomen dat met betrekking tot het voorliggende ontwerp noch een advies van de inspecteur van Financiën, noch een begrotingsakkoord vereist is, waardoor de betrokken vermeldingen in de aanhef kunnen worden weggelaten, lijkt dat niet het geval te zijn voor het advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening. Dat advies zal bijgevolg nog moeten worden ingewonnen. Indien als gevolg daarvan het ontwerp wordt gewijzigd, zullen die wijzigingen nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, moeten worden voorgelegd.

3. Het zesde lid van de aanhef dient te worden weggelaten. Het ontworpen besluit is overigens vrijgesteld van een regelgevingsimpactanalyse op grond van artikel 6, § 1, van de wet van 15 december 2013 ‘houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging’, en niet op grond van artikel 8 ervan, zodat bedoelde verwijzing in elk geval onjuist is.

4. De bij artikel 4 van het ontwerp ontworpen bepaling legt de verplichting op om de keuze voor een eenmalige betaling van de ontslagcompensatievergoeding schriftelijk te verantwoorden.

Vraag is of een dergelijke regeling te verantwoorden valt in het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel, nu een dergelijke verplichting niet wordt opgelegd met betrekking tot de keuze voor maandelijkse betalingen. Indien dat wel degelijk het geval is, zal de regeling in elk geval nader moeten worden uitgewerkt, door het bepalen van de criteria die in aanmerking moeten worden genomen voor het beoordelen van de gegeven verantwoording en door het bepalen van de instantie die erover te oordelen zal hebben. Bij het bepalen van die criteria zal uiteraard rekening moeten worden gehouden met het recht op privé-leven dat gewaarborgd wordt door artikel 22 van de Grondwet.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

2. Ainsi qu'il ressort également des pièces jointes à la demande d'avis, les avis et l'accord mentionnés aux troisième, quatrième et cinquième alinéas du préambule du projet ont été donnés dans le cadre de l'élaboration de l'arrêté royal du 9 janvier 2014 'relatif à l'indemnité en compensation du licenciement', qui fait l'objet des modifications actuelles. Ces avis et cet accord ne concernent par conséquent pas les modifications actuellement en projet. Si l'on peut admettre que le projet à l'examen ne requière ni un avis de l'inspecteur des Finances ni un accord budgétaire, de sorte que les mentions concernées dans le préambule peuvent être omises, tel n'est pas le cas, semble-t-il, de l'avis du comité de gestion de l'Office national pour l'emploi. Il y a donc lieu de recueillir encore cet avis. Si l'accomplissement de cette formalité devait donner lieu à des modifications du projet, celles-ci devraient encore être soumises pour avis au Conseil d'État, section de législation.

3. Le sixième alinéa du préambule devra être omis. L'arrêté en projet est du reste dispensé d'une analyse d'impact de la réglementation sur la base de l'article 6, § 1er, de la loi du 15 décembre 2013 'portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative', et non sur la base de l'article 8 de celle-ci, de sorte que la référence visée est dans tout cas incorrecte.

4. La disposition en projet à l'article 4 du projet prévoit l'obligation de motiver par écrit le choix du paiement unique de l'indemnité en compensation du licenciement.

La question se pose de savoir si une telle disposition se justifie à la lumière du principe constitutionnel d'égalité, étant donné que cette obligation ne s'applique pas au choix concernant les paiements mensuels. Si tel est bien le cas, les modalités du régime devront en tout cas être fixées en précisant les critères qui doivent être retenus pour apprécier la justification avancée et en déterminant l'instance qui sera chargée d'en connaître. Pour définir ces critères, il va de soi que l'on tiendra compte du droit à la vie privée consacré par l'article 22 de la Constitution.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME